

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Sang-Værk til den Danske Kirke

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Sang-Værk til den Danske Kirke", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 175. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1839_621-txt-shoot-idm9722/facsimile.pdf (tilgået 16. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Blændende var Efterglansen,
Egte og ufalmelig,
Maatte for det grove Die
Under Forhang skule sig,
Var af Syn da som af Sinde
Hos de Sjæleblinde.

Hjens Kulde Lev's Stamme
Bed den store Helligdom,
Aron og hans Et dog ene
Præste-Embedet tilkom;
Deres Mund, som Herren vilde,
Gik for Lysets Kilde.

De blev salvet og indviet,
Smykket og med Klædning pyrd,
Hvor Guds Herlighed fremstinned,
Ene de gik ind og ud,
Baded deres Blik i Solen
Over Raadestolen.

Korah, Dathan og Abiram
Satte mod Guds Orden Trods,
Gik med Mose skarpt irette,
Raabde: du forhaaner os;
Eens vi alle randt af Rode,
Er og ligegode.

Helligt er jo hele Folket,
Midt iblandt os Herren boer,
Hvem er I, som her alene
Høre vil det store Ord!

Dufter sødt fra Jakobs Hænder
Kun hvad Aron tønder?

Det var Korahs Oprørs-Lale,
Dog ham stod en valdig Hob,
Stormand alle, tyve Tylter,
Stemmed i med Gny og Raab:
Korahs Død paa Folkets Vegne
Er som vore egne.

Moses dog ei løstet Skret
For sit Ansigts Herlighed,
Men hans Læber kysede Støvet,
Lag med hvad hans Hjerte leed,
Sagde: stille, Brødre mine!
Herren kender Sine.

Kommer stille hid i Morgen,
I, som larne heit i Dag,
Gisrer Røgtelse for Skret,
Om I kan, til Guds Behag!
Hellig er, trods Drøm af Daarer,
Kun hvem Han ubaarer.

Næste Morgen Tylter tyve
Lagde Røgtelse paa Slød,
Aron og med Søner sine,
Duften syndes lige sød;
Dathan og Abiram Seiren
Raabde ud i Leiren.

De ei kom, da Moſes kaldte,
Svared kun med Hån og Spot:
Glyder her ei Melk og Honning!!
Er ei Vandet fedt og godt,
Som han loved os, med Hvilen,
Da vi sad ved N i l e n!!

Han ſig nu til dem unaged,
Naabde dog hvert Sted, han kom:
Bort fra diſe haarde Holſe,
Vil I undgaae deres Dom!
De blev ene, ſlog dog atter
Dy en Stogger-Latter.

Moſes ſtod i Folkets Midte,
Naabde ud med Fynd og Klem:
Er det Gud, de har beſpottet,
Dybet ſkal opſluge dem,
Doe de kun, ſom Andre daane,
Drengene mig forhaane!

Moſes tav og Folket ſitted,
Jorden brast i ſamme Stund,
Under den, ſom trobſed Himlen,
Helhjem vidt oplod ſin Mund,
Svalget over dem ſig lukked,
Dg Guds Engle fulked.

Ib udfoer fra Herrens Alter,
Slog i Due ned ſom Lyn,

Korah med ſin Offer-Stare
Ladde baade Sands og Syn,
Styrted alle blaa og forte
Ind ad Dødens Porte.

Kvalt var Knurret mod Guds Orden,
Dg mod Arons Praſekald,
Dampedes dog ei tilfulde
Selv ved Sig i Luſindtal;
Folket ſtuled, om ei muffed,
Moſes bad og ſuffed.

Til ſin Tiener Herren taled,
Sagde: tag dig Sorgen let!
Tag en Stav for hver en Stamme,
Arons Stav for Lev i s Vi,
Mark dem Mark med Tegn og Ravne!
De ſkal Knurret layne.

Stave tolv blev lagt paa Arken,
Market efter Alles Sind,
Glebe den næſte Morgen
Kandtes ſom de lagdes ind,
Arons blomſtred, godt i Ørede,
Var og Mandler ſøde!

Arons Stav blev lagt i Arken,
Til et Tegn og Vidnebyrd
Om Guds Bei og om Guds Orden,
Viddom dyb og Sandhed dyr:
Himmel-Storm i Jordens Leire
Føder Helved-Seire.

Bogen over alle Bøger
Blomstrer saa den Dag idag,
Dærer søde, modne Mandler
Efter Kirke-Folkets Smag,
Kandens Bog-Stav er en Pave
Mellem alle Stave!

Bileam.

No. 40 *).

Kong Balak han sendte sine ridende Bud,
Over Mark, over Flod, over Heide,
En Spaamand, som tjende den stærkeste Gud,
Skulde de i al Verden oplede.

Der leved en Spaamand i Flodernes Land,
Og ved ham turde Ingen sig ligne,
Hans Synet var store, hans Spaadom var sand,
Pige stærk til at bande og sige.

Kong Balak han sad i sit gyldne Palads,
Uaatmodig i Uger og Dage,
Og bedre det blev ham dog ikke tilpas,
Da hans Bud kom alene tilbage.

Vi kom til den hellige Bileams By,
Sagde han, som var vant til at tale,
Som han ingen Spaamand er kommet i Ny,
Over Alt har hans Gud at befale!

*) Efter 4 Moseb. 22—23 og 36. 2 Pet. 2.

